

អារម្មណ៍រីកលូតលាស់កាន់តែរឹងមាំ និងមានពន្លឺកាន់តែច្រើនចាំង

ការភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងជាមួយកូនវ័យជំទង់របស់អ្នក

Hannah Leib Schlichter ជាបុគ្គលិកសង្គមកិច្ចផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រដែលមានអាជ្ញាប័ណ្ណបញ្ជាក់ត្រឹមត្រូវ
ត្រូវបានធ្វើបទបង្ហាញ និង កែប្រែ ក្នុងឆ្នាំ2025

អ្វីដែលខ្ញុំសង្ឃឹមថា រៀនចេះ ពីពេលវេលា សិក្សានៅថ្ងៃនេះ

រៀនសូត្រ

រៀនសូត្របន្ថែមទៀត អំពីខួរក្បាល និងការលូតលាស់
របស់មនុស្សវ័យជំទង់

ឆ្លុះបញ្ចាំង

រៀនសូត្រអំពីវិធីសាស្ត្រ ដើម្បីភ្ជាប់ទំនាក់ទំនង
ខាងអារម្មណ៍ឱ្យប្រសើរឡើង ជាមួយកូនវ័យជំទង់
របស់អ្នក

ជួយ

ដើរតួសម្តែង ក្នុងស្ថានភាពតឹងតែងនានា

ខ្ញុំជាអ្នកតស៊ូមតិដែលមានទឹកជ្រាលជ្រៅ និងបទពិសោធន៍ក្នុងវិស័យ សុខភាពផ្លូវចិត្តកុមារ

Hannah Leib
Schlichter,
LCSW

Grow and Glow
Child Therapy

- ការងារជីវិតជាក់ស្តែង ក្នុងការផ្តល់ការព្យាបាលដល់កុមារៗជាង 250នាក់ ដែលកុមារម្នាក់ មានរឿងរ៉ាវនិងប្រវត្តិប្លែកៗពីគ្នា
- ម្ចាស់ក្រុមហ៊ុន **Grow and Glow Child Therapy LA in Belmont Heights** (ក្រុមហ៊ុនព្យាបាលការលូតលាស់និងផ្តល់ពន្លឺដល់កុមារនៅ អិលអេ ក្នុងតំបន់ បែលម៉ុង ហេត)។ ខ្ញុំជំនាញខាងជំងឺចប់បារម្ភ ជំងឺ OCD តម្លៃផ្ទាល់ខ្លួន ការចិញ្ចឹមកូន ជំងឺអូទីស្ទីម(ADHD) និងការលែងលះក្នុងចំណោមមនុស្សក្មេងៗ និងមនុស្សវ័យជំទង់។
- កាលពីមុន ធ្លាប់ធ្វើការជាអ្នកដឹកនាំខាងការព្យាបាលកុមារ សម្រាប់ជម្រកអ្នករងអំពើហឹង្សាក្នុងគ្រួសារ នៅខោនធី អិលអេ(LA County Domestic Violence Shelter)
- មានទឹកចិត្តជ្រាលជ្រៅពេញមួយជីវិត ចំពោះសុខភាពផ្លូវចិត្តកុមារ និងមនុស្សវ័យជំទង់ ដែលផ្តោតលើ សកម្មភាព និងលទ្ធផល
- ទទួលបានអាហារូបករណ៍ហ្វ្រាំងប្រៃ(Fulbright Scholarship) សម្រាប់ការអប់រំសុខភាពផ្លូវចិត្ត នៅប្រទេសប៊ុលហ្គារី(Bulgaria)
- បានបង្កើតអង្គការ **THRIVE** នៅមហាវិទ្យាល័យយ៉ែរម៉ុង(Claremont Colleges) ជាអង្គការដំបូងគេដែលដឹកនាំដោយនិស្សិត និងផ្តោតលើសុខភាពផ្លូវចិត្ត
- បានទទួលសញ្ញាបត្រអនុបណ្ឌិតក្នុងវិស័យសង្គមកិច្ច ពីសាកលវិទ្យាល័យ USC និងសញ្ញាបត្រ អនុបណ្ឌិតក្នុងវិស័យគ្រប់គ្រងអង្គការមិនយកផលកម្រៃ ពីមហាវិទ្យាល័យ Hebrew Union

ក្មេងជំទង់ គឺជា...

បណ្តាំពាក្យធំនិងតូចជាច្រើន-
ពាក្យសរសេរអក្សរកាន់តែធំកាន់តែសំខាន់

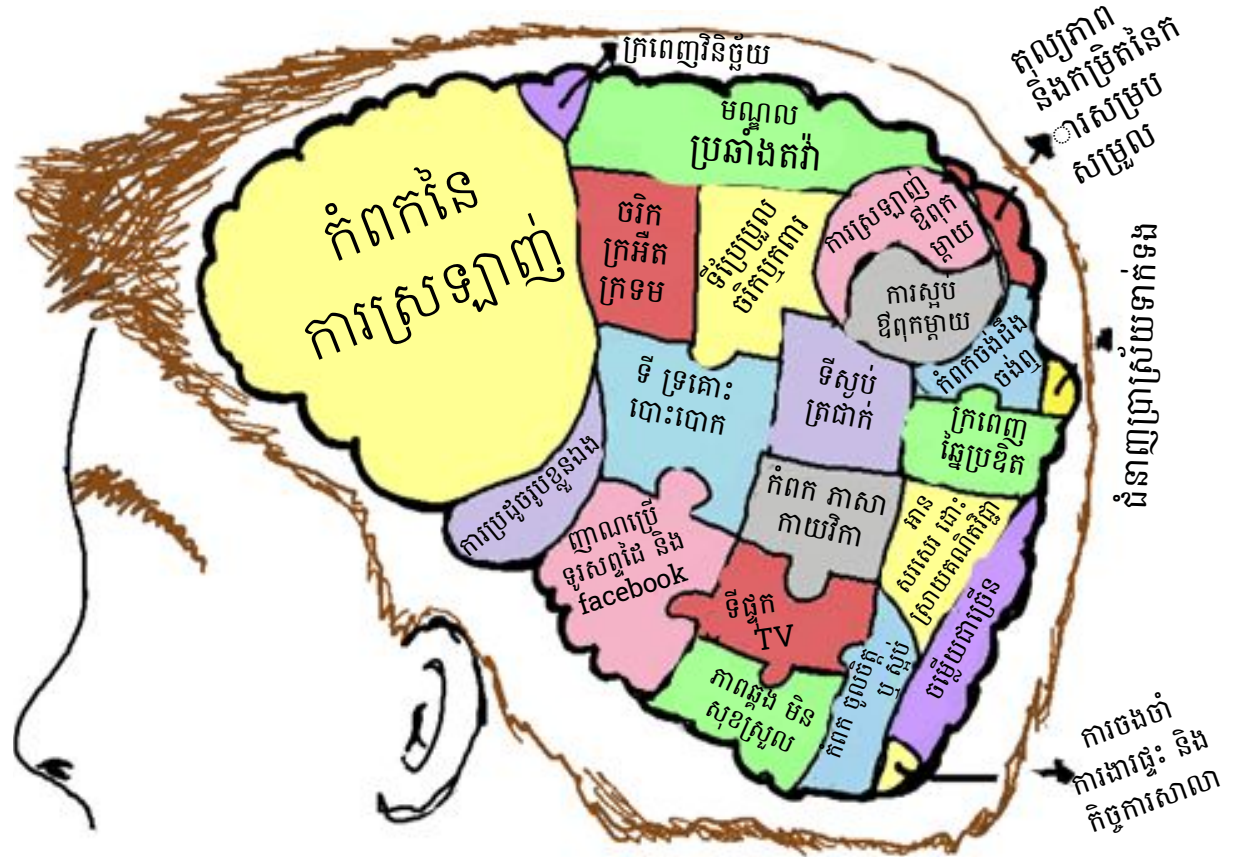
Word Cloud

<https://www.menti.com/al5ruqu7u66a>

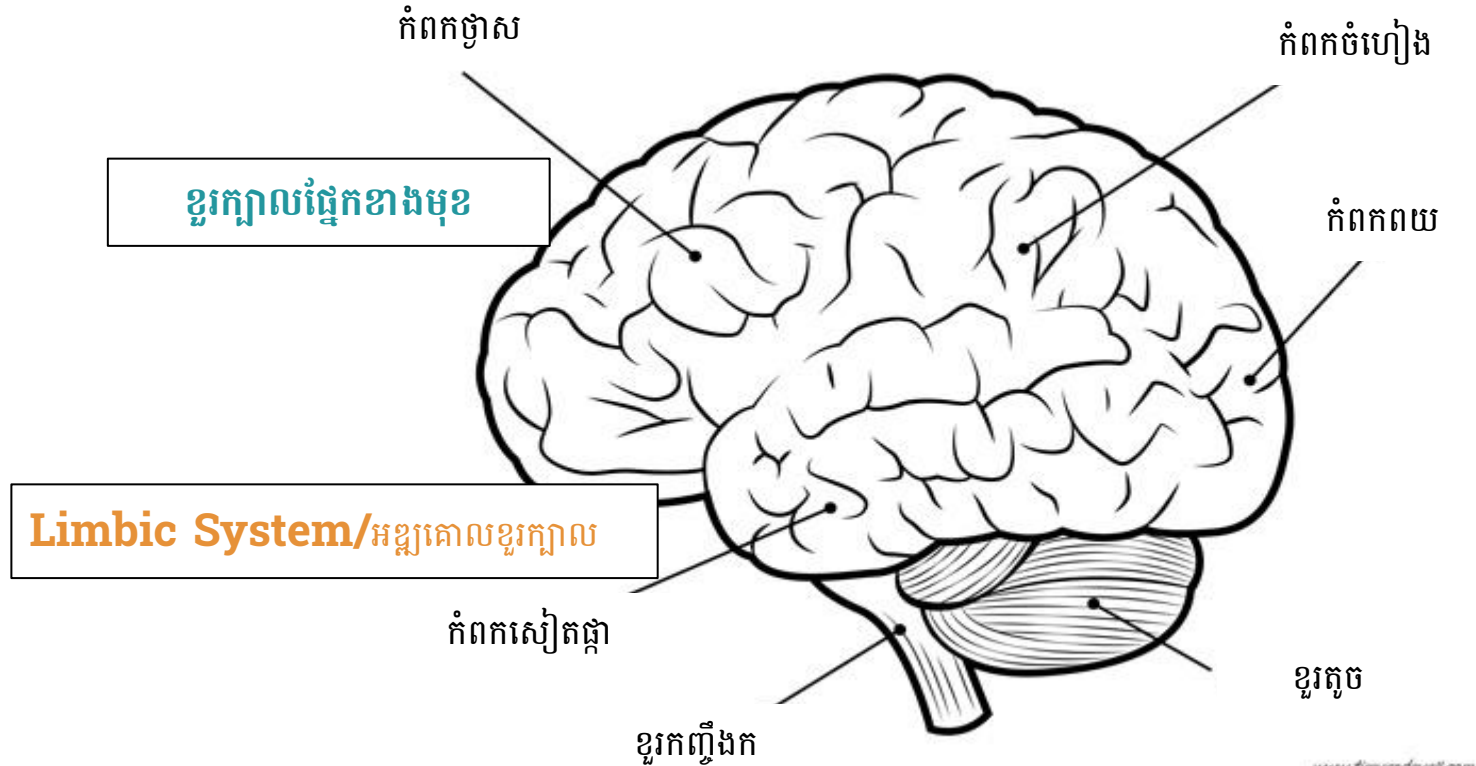

ថតស្តែនកូដ QR នេះ

ខ្លួនក្បាល ជាមធ្យម របស់ មនុស្ស វ័យជំទង់

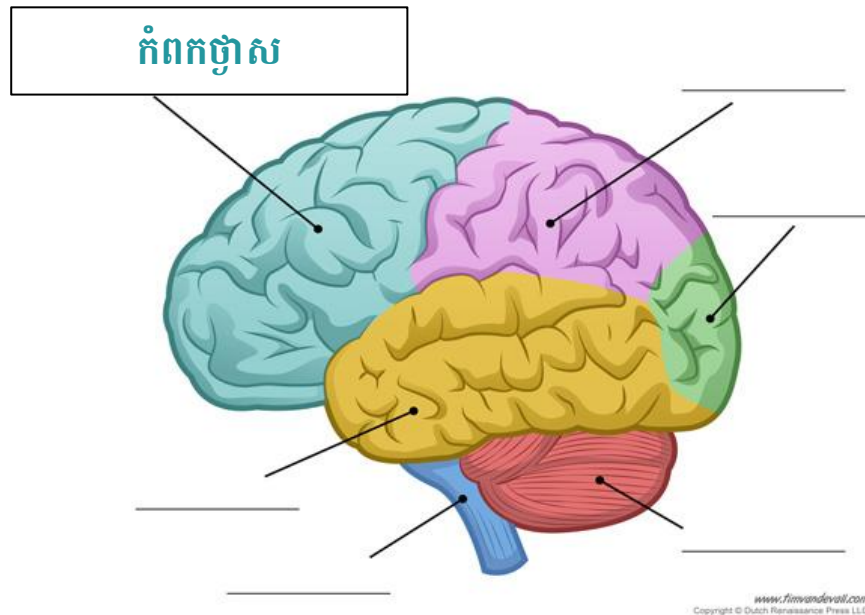
ផ្នែកផ្សេងៗរបស់ខួរក្បាល

កំពកថ្ងាស - តំបន់វិញ្ញាណបឋម

● ពណ៌ខៀវ = តំបន់វិញ្ញាណបឋម
(ខួរក្បាលដែលកំពុងគិត)

- គ្រប់គ្រងការដាក់ផែនការ
គ្រប់គ្រងចំណង់ និងការធ្វើ
សេចក្តីសម្រេចចិត្ត
- នៅកំពុងលូតលាស់នៅឡើយ ក្នុងវ័យ
ជំទង់ → យឺតយ៉ាងក្នុងការគ្រប់គ្រង
អារម្មណ៍

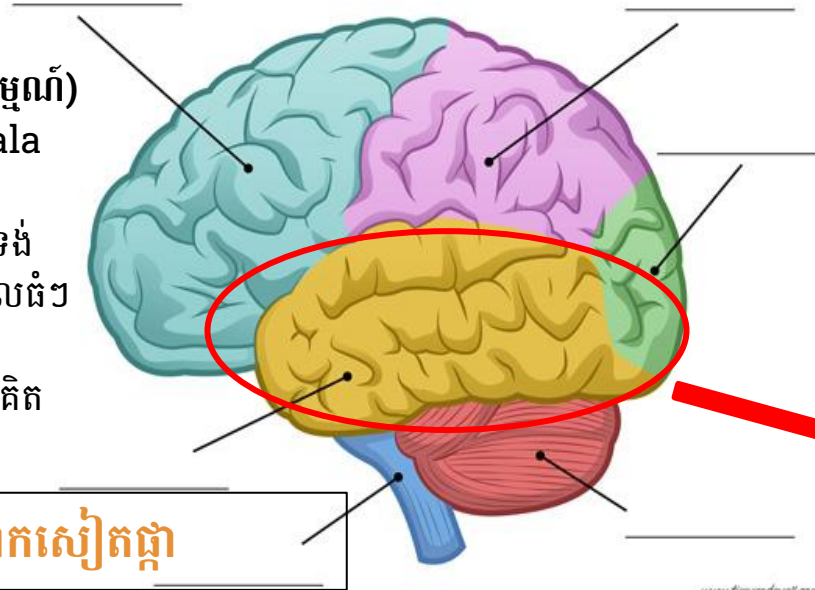

កំពកសៀតផ្តា - Limbic System/អង្គរគោលខួរក្បាល

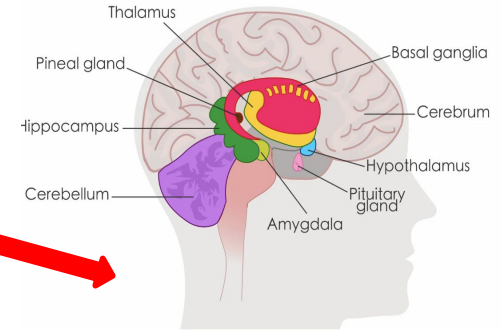
ពណ៌លឿង= កំពកសៀតផ្តា
(កំពកខួរក្បាលដែលដំណើរការអារម្មណ៍)

- រាប់បញ្ចូលអមន amygdala និងមណ្ឌលលើកទឹកចិត្ត
- សកម្មពេញទំហឹង ក្នុងវ័យជំទង់
→ ជំរុញនូវអារម្មណ៍រំជើបរំជួលធំៗ
អារម្មណ៍ប្រែប្រួលខ្លាំង
ប្រតិកម្មភ្លាមៗដោយមិនបានគិត

កំពកសៀតផ្តា

Limbic System

យល់ពីខួរក្បាលមនុស្សវ័យជំទង់ – ជាពេលដែលខួរក្បាលលូតលាស់រហ័សមែនទែន

ខួរក្បាលខាងមុខ(PFC) នៅកំពុងលូតលាស់នៅឡើយ

- PFC នេះ ទទួលខុសត្រូវក្នុងការគ្រប់គ្រងចំណង់ ការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្ត និងការដាក់ផែនការ។
- PFC នេះ នឹងធំលូតលាស់ពេញលេញរហូតដល់អាយុចាប់ពីពាក់កណ្តាលទៅចុងវ័យ 20ឆ្នាំ។

Limbic System/អង្គគោលខួរក្បាល គឺសកម្មខ្លាំងណាស់

- តំបន់នេះ គ្រប់គ្រងអារម្មណ៍នានា និងមានអាកប្បកិរិយាស្វែងរករង្វាន់លើកទឹកចិត្ត
- លូតលាស់ មុនផ្នែក PFC ទៅទៀត
- អតុល្យភាពនេះ ធ្វើឱ្យមនុស្សវ័យជំទង់ ប្រតិកម្មរហ័សកាន់តែច្រើន និងព្រួយបារម្ភនឹងការងាយទទួលរងគ្រោះ។
- ការនេះបង្កើតនូវ «ខួរក្បាលដែលស្វែងរករង្វាន់លើកទឹកចិត្តមួយ ដោយគ្មានអ្វីទប់បានឡើយ។»

ប្រព័ន្ធរង្វាន់លើកទឹកចិត្ត មាន ភាពរសើបខ្លាំង/ប្រែប្រួលខ្លាំង

- មនុស្សវ័យជំទង់ ជួបប្រទះនឹងការឆ្លើយតបនឹងអរមន dopamine កាន់តែខ្លាំង ចំពោះរង្វាន់លើកទឹកចិត្ត និងការយល់ព្រម/ទទួលស្គាល់ពីសង្គម។
- ទទួលបានការលើកទឹកចិត្តយ៉ាងខ្ពស់ ដោយទំនាក់ទំនងមិត្តភក្តិ និងការពេញចិត្តពេញថ្លើមភ្លាមៗ។

សារធាតុ (អរម៉ូន) Dopamine ល្អ នឹងការយល់ព្រម ពីមិត្តភក្តិ

រាល់គ្រប់វប្បធម៌ នៅគ្រប់ពេលវេលាទាំងអស់ វិយជំទង់ ជាដំណាក់កាលសំខាន់ណាស់
ក្នុងការផ្ទេរចេញពីការពឹងអាស្រ័យលើអ្នកមើលថែ

មនុស្សវិយជំទង់ ត្រូវការកសាងចំណងទំនាក់ទំនងលើសពីគ្រួសាររបស់ពួកគេទៅទៀត
ដើម្បីរកមិត្តភក្តិ បង្កើតសម្ព័ន្ធមិត្ត និងបង្កើតនូវចំណងមិត្តភាពសហគមន៍ នៅពេលណាមួយ។

- ការដឹងយ៉ាងតាក់តែង
អំពីចំណុចសំខាន់ៗនៃការប្រាស្រ័យទាក់ទងសង្គម ការចូលចំណោម និងវណ្ណៈសង្គម។

ក្នុងកំឡុងវិយគ្រប់ការ(វិយអាចបន្តរលូន) ខួរក្បាលឆ្លងកាត់ការប្រែប្រួលដ៏សំខាន់មួយ៖

- ឆ្លើយតបកាន់តែច្រើន ចំពោះមតិយោបល់របស់មិត្តភក្តិ
- រង្វាន់ក្នុងការចូលចំណោមសង្គម (ដូចជា៖ ចុះចំណោមនឹងគេ មានគេចូលចិត្ត ឬមានគេសម្គាល់ឃើញ) រំភើបស្រស់ស្រាយក្នុងមណ្ឌលរង្វាន់លើកទឹកចិត្ត របស់ខួរក្បាល គឺដូចជាបានម្ហូបអាហារ ឬលុយកាក់អញ្ចឹងដែរ។

ខួរក្បាលមនុស្សវិយជំទង់នេះ បង្កើនជាបណ្តោះអាសន្ន នូវចំនួនមុខងារទទួលបាន
dopamine ជាច្រើន

- អាកប្បកិរិយាប្រថុយប្រថាន ឬចរិតប្រលោមប្លែកៗ គឺកាន់តែលេចធ្លោឡើង។
- ទោះជាង្វាន់តូចតាចក៏ដោយ (ដូចជា៖ ការចុះចេញចិត្តមួយលើ Instagram ក្តី) គឺមានអារម្មណ៍ធំធេងណាស់។
- ពួកគេ ច្រើនតែដេញតាមរកភាពរំភើបរីករាយ ឬ ភាពរំញោច។

ចាស/បាទ ត្រឹមត្រូវ- កូនៗវ័យជំទង់របស់លោកអ្នកនៅតែត្រូវការលោកអ្នក

អាកប្បកិរិយា ចង់រក្សាគម្លាតពីឪពុកម្តាយ គឺជារឿងធម្មតាទេក្នុងការលូតលាស់ - មិនមែនជាការបដិសេធមិនទទួលយកនោះទេ

- មនុស្សវ័យជំទង់ ហាក់ដូចជាចម្លែកៗក្នុងការស្វែងរកភាពឯករាជ្យម្ចាស់ការ
- ដើម្បីនៅដោយឡែកនិងលូតលាស់បាន កូនៗសាកល្បងលើដែនកំណត់នៃការទ្រាំទ្រ ច្រើននិងមិនស្តាប់បង្គាប់ ហើយជួនកាលមិនចង់ចែករំលែកពីអារម្មណ៍របស់ខ្លួនឡើយ
- នៅវ័យគ្រប់ការ(វ័យអាចបន្តពូជ) គឺប្រព័ន្ធទំនាក់ទំនងខួរក្បាលមិនទាន់លូតលាស់អស់នៅឡើយទេ
- ក្មេងជំទង់ នៅតែត្រូវការសុវត្ថិភាព ភាពនឹងនរ ហើយមានអ្នកមើលថែដែលអាចពឹងពាក់បាននិងយល់ពីអារម្មណ៍របស់ខ្លួន
- ទោះបីជាពួកកូនៗ
មានទំនោរទៅលើមិត្តភក្តិក្នុងការជួយគាំទ្រផ្នែកប្រាស្រ័យទាក់ទងក្នុងសង្គមក្តី ក៏កូននៅតែពឹងលើលោកអ្នក ដើម្បីសុវត្ថិភាព ច្បាប់ទម្លាប់ក្នុងផ្ទះ និងសេចក្តីស្រឡាញ់ដែរ
- ក្មេងជំទង់ប្រហែលជាមិននិយាយថា «កូនត្រូវការប៉ា/ម៉ាក់» នោះទេ
ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងនេះក្តី ក៏អាកប្បកិរិយារបស់ពួកកូនៗ បង្ហាញការយំស្រែកទាមទា—ដូចជា៖ ការដកខ្លួន និង ផ្ទុះកំហឹងជាដើម។

លោកអ្នកទៅតែជាទីបង្អែកផ្លូវចិត្តរបស់កូនៗ - កូនៗកំពុងមើលរបៀបដែលលោកអ្នកបង្ហាញខ្លួនគាំទ្រដល់ពួកគេ។
ភាពទៀងទាត់ ភាពស្ងប់ស្ងាត់ និងការយកចិត្តទុកដាក់របស់លោកអ្នក នៅតែផ្តល់ជាគ្រឹះមូលដ្ឋានដែលសុខសុវត្ថិភាព
—ជាកន្លែងដែលកូនៗ តែងតែត្រឡប់មកវិញម្តងហើយម្តងទៀត។

ភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងជាមួយកូនៗវ័យជំទង់របស់អ្នក

ផ្នត់គំនិត «ស្ថាបត្យករ» (ការគិតដោយផ្ដោតលើរូបភាពធំ)៖

«ផ្តល់ការជួយជ្រោមជ្រែងនិងដំបូន្មានជាបណ្តើរៗ ដើម្បីទុកឱ្យកូនរៀនសូត្រនិងសម្រេចចិត្តដោយខ្លួនឯងបាន ហើយកុំផ្ដោតតែលើលទ្ធផលចុងក្រោយនោះ»

ហតុអ្វី? ខ្លួនក្បាលមនុស្សវ័យជំទង់ គឺកំពុងតែបន្តលូតលាស់ - ឪពុកម្តាយ ចាំបាច់ត្រូវផ្តល់ដំបូន្មាន ដោយកុំគ្រប់គ្រងរឿងគ្រប់យ៉ាងពេក។

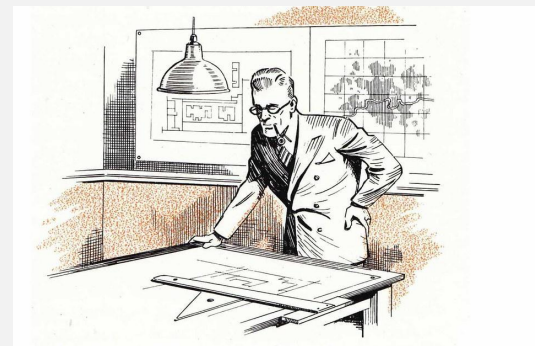
វិធីសាស្ត្រ៖

- ផ្លាស់ប្តូរពី «អ្នកគ្រប់គ្រង» ទៅជា «អ្នកពិគ្រោះប្រឹក្សា» ជាជាងការនិយាយថា «ម៉ាកនឹងប្រាប់ ថាត្រូវធ្វើអ្វី» សាកនិយាយថា «ម៉ាកនៅទីនេះ ដើម្បីជួយកូនរកវិធីដោះស្រាយ»។
- លើកទឹកចិត្តក្នុងការរកដំណោះស្រាយលើបញ្ហា៖ «តើកូនអាចរ៉ាប់រងដោះស្រាយស្ថានភាពនេះតាមវិធីណាបានខ្លះ?»

ឧទាហរណ៍៖

ជាជាងនិយាយថា៖ «កូនចាំបាច់ត្រូវតែធ្វើកិច្ចការសាលាឥឡូវនេះភ្លាម!»

សាកនិយាយថា៖ «តើពេលណា បានកូនរៀបចំធ្វើកិច្ចការសាលានេះ ឱ្យហើយ?»

ភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងជាមួយកូនៗវ័យជំទង់របស់អ្នក

គន្លឹះចុច «ផ្អាក» បង្រៀនអំពីការគ្រប់គ្រងអារម្មណ៍

ហេតុអ្វី? អារម្មណ៍រំជើបរំជួលធំៗ អាចរារាំងដល់ការគិតសមហេតុផលរបស់យុវវ័យ

វិធីសាស្ត្រ៖

- បង្រៀនពីកូន 90វិនាទី៖ ខួរក្បាលដែលគេថតស្តែង បង្ហាញថា អារម្មណ៍ដូចជាកំហឹង មានរយៈពេលជាប់បាន 90វិនាទី លុះត្រាតែយើងនៅតែបញ្ឆេះវាតទៅទៀត
- គំរូនៃអារម្មណ៍ «ការជួយណែនាំ» ជាជាងការនិយាយប៉ះប៉ូវតាមក្រោយ៖ «ម៉ាក់ដឹងថាកូនខឹង» - «តើកូនត្រូវការពេលរម្ងាប់ចិត្តដែរឬទេមុនពេលដែលយើងនិយាយគ្នា?»
- ណែនាំពីការស្តាររាងកាយឡើងវិញ៖ ការដកដង្ហើមអោយវែងៗ ការសាចទឹកត្រជាក់ៗ ការធ្វើចលនាដូចជា (លោតកន្ទែកជើងដោយលើកដៃឡើងលើចុះឡើងៗ ឬក៏ដើរមួយស្របក់)។

ឧទាហរណ៍៖

ជាជាងនិយាយថា៖ «ឈប់ស្រែកមើ ហើយធ្វើចិត្តឱ្យត្រជាក់បានអត់!»

សាកនិយាយថា៖ «ម៉ាក់ដឹងថា កូនអន់ចិត្ត។ តោះ ផ្អាកបន្តិច ហើយចាំយើងនឹងវែកញែកទៀត»។

វិធីសាស្ត្រផ្សេងៗ៖

កូនៗចង់ចាំអារម្មណ៍ដែលគេមាន ជាងអ្វីដែលបាននិយាយប្រាប់គេ

 ការសន្ទនាដោយនៅក្បែរកូន៖ យុវវ័យ បើកចិត្តកាន់តែទូលាយ ក្នុងកំឡុងពេលមានសម្ភាពផ្លូវចិត្តតិច ដូចជា ការជិះឡាន ឬ ដើរជាមួយគ្នា។

 ជួយគ្នាគ្រប់គ្រងអារម្មណ៍ជាមុនសិន៖ លោកអ្នកតាំងអារម្មណ៍ស្ងប់ គឺដើម្បីជួយដល់កូនអោយមានអារម្មណ៍ស្ងប់ដែរ - ការគ្រប់គ្រងអារម្មណ៍មុននឹងលោកអ្នកនិយាយប្រាស្រ័យទាក់ទង។

 ដាក់ឈ្មោះអារម្មណ៍ដែលកូនកំពុងមាន ហើយជួយរកវិធីគ្រប់គ្រងអារម្មណ៍នោះ៖ ការដាក់ឈ្មោះអារម្មណ៍ជួយដល់ដំណើរខួរក្បាលរបស់កូនក្នុងការគិត និងសម្រួលអារម្មណ៍ឡើងវិញ។

 ឆ្លុះបញ្ចាំងលើពាក្យសំដីរបស់កូន៖ ឆ្លុះបញ្ចាំងលើអ្វីដែលកូនៗនិយាយ ដើម្បីកសាងទំនុកចិត្ត - កុំប្រញាប់ប្រញាល់និយាយប៉ះប៉ូវពេក។

 ផ្តល់ស្វ័យភាពដល់កូន ដោយមានការណែនាំច្បាស់លាស់៖ ផ្តល់ជម្រើស នៅក្នុងព្រំដែនកំណត់ដើម្បីជួយកូនឱ្យមានភាពឯករាជ្យម្ចាស់ការ។

 ប្តូរពីទម្លាប់ជាប្រចាំ ទៅទម្លាប់តាមរបៀបដែលមានប្រយោជន៍ល្អ៖ សួរនាំជារៀងរាល់ថ្ងៃ ឬសន្ទនាបែបកំប្លែងៗ គឺកសាងទំនាក់ទំនងស្និទ្ធស្នាល និងអម៉ូនីន (oxytocin)។

 សួរសំណួរដែលជម្រុញឱ្យកូនចេះគិតពិចារណា៖ ប្រើការសួរនាំដែលអាចទទួលបានចម្លើយក្បោយ ដូចជា «តើកូនមានអារម្មណ៍យ៉ាងណាដែរ ថ្ងៃនេះ?»

 ចូលរួមសកម្មភាពតាមចំណង់ចំណូលចិត្តរបស់កូនៗ៖ មានទឹកចិត្តចង់ដឹងចង់ឮពីពិភពរបស់កូនៗ - អម៉ូនីន (dopamine) និងការប្រាស្រ័យទំនាក់ទំនង គឺដំណើរការទៅជាមួយគ្នា។

សកម្មភាព៖ តើអ្នកអាចឆ្លើយតបតាមរបៀបណា?

ដើរមើលជុំវិញបន្ទប់ ហើយឈរនៅជាប់នឹង
ស្ថានភាពណាដែលលោកអ្នកមានអារម្មណ៍ថា
ពាក់ព័ន្ធត្រូវរឿងអ្នកបំផុត ហើយបន្ទាប់មក
យើងនឹងត្រឡប់មកជុំវិញ ដើម្បីពិភាក្សា
អំពីរឿងនោះ។

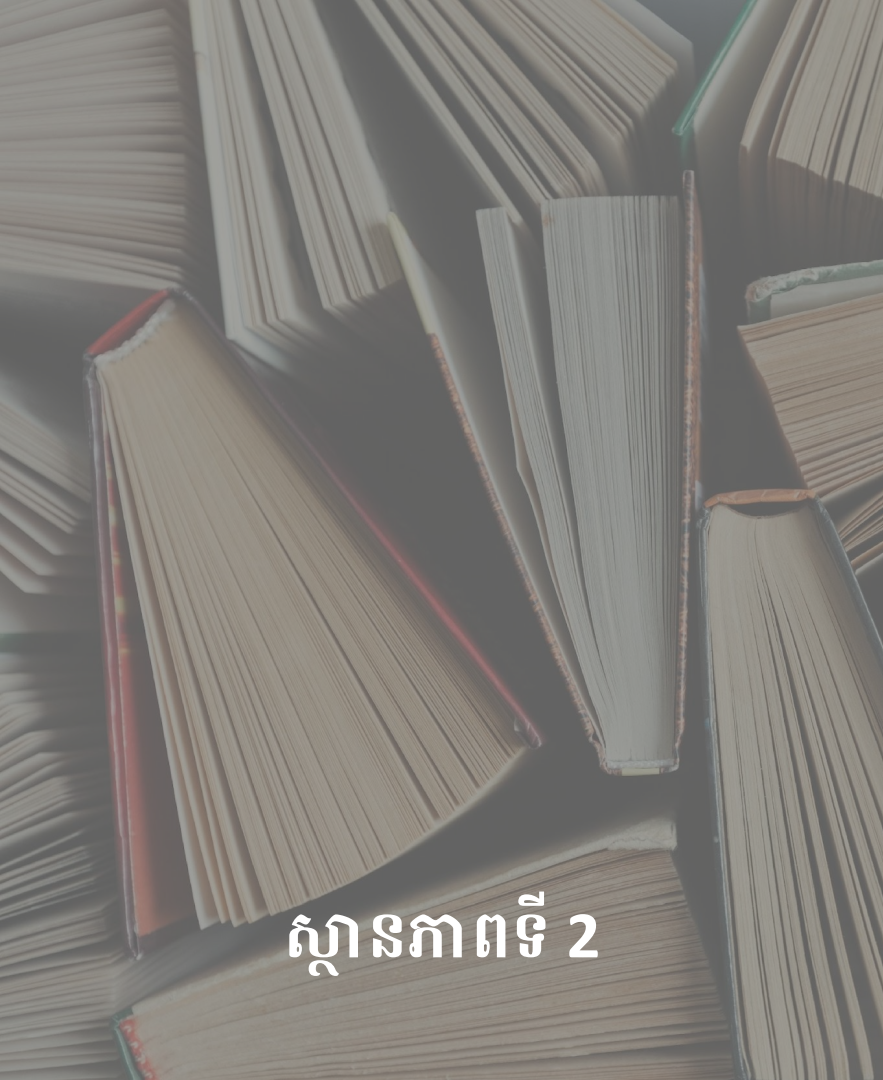
ស្ថានភាពសាមញ្ញៗមួយចំនួន

1. កូនវ័យជំទង់មានគណនីក្នុងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយសង្គម ទោះបីជាគ្មានការអនុញ្ញាតអោយមានក្តី
2. រៀនធ្លាក់ថ្នាក់ ឬ លាក់បាំង សារជូនដំណឹងពីសាលា ហើយនិយាយថា «កូនគិតថា ម៉ាក់/ប៉ាខឹង។
3. លោកអ្នករកឃើញមាន បារីអេឡិចត្រូនិក វេពី (ឬស្រដៀងនេះ) នៅក្នុងកាតាបរបស់កូន។
4. កូនវ័យជំទង់ចាប់ផ្តើមដើរលេងនិងសេពគប់ជាមួយ «ក្រុមមិត្តមិនល្អ» ហើយ លោកអ្នកអង្កេតឃើញ អាកប្បកិរិយាកូនមានការប្រែប្រួល។
5. ឥឡូវនេះ កូនវ័យជំទង់របស់អ្នក «ដែលរាក់ទាក់ចូលចំណោម» គឺចំណាយពេលនៅតែក្នុងបន្ទប់របស់ គាត់។ មិនចង់ចូលរួមទទួលទានអាហារពេលល្ងាច កម្មវិធី/ព្រឹត្តិការណ៍ផ្សេងៗជាមួយគ្រួសារទេ។
6. កូនវ័យជំទង់ចំណាយពេលលេងហ្គេមយ៉ាងច្រើនលើសលប់។ ប្រតិកម្មឆ្លើយតបទាំងកំហឹង នៅពេលប្រាប់អោយឈប់លេង។

ស្ថានភាពទី 1

លោកអ្នកបានរកឃើញថា កូនវ័យជំទង់របស់
លោកអ្នកមានគណនីសម្ងាត់មួយ នៅក្នុងប្រព័ន្ធ
ផ្សព្វផ្សាយសង្គម អ៊ីនស្តាក្រាម (instagram)
ទោះបីជាកូនៗមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យមាន
ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយសង្គមនោះយ៉ាងណាក្តី។

ស្ថានភាពទី 2

កូនវ័យជំទង់របស់លោកអ្នក លាក់បាំងលទ្ធផល
សិក្សាដែលធ្លាក់ ឬលប់ការជូនដំណឹងពីប្រព័ន្ធ
តាមដានការសិក្សាអនឡាញរបស់សាលា។
នៅពេលដែលលោកអ្នក ប្រឈមជាមួយកូនៗ
ពេលនោះកូនៗនិយាយថា «កូនយខ្លាច
ប៉ា/ម៉ាក់ ខឹង»។

ស្ថានភាពទី 3

លោកអ្នករកឃើញមាន បារីអេឡិចត្រូនិក វ៉េពី
នៅក្នុងកាតាបរបស់កូនៗវ័យជំទង់របស់អ្នក។
កូនក៏និយាយទទួចថា «គ្មានអីធំដុំផងហ្នឹង»

កូនវ័យជំទង់របស់លោកអ្នក ចាប់ផ្តើមចំណាយ
ពេលនៅជាមួយមិត្តភក្តិ ដែលលោកអ្នក
មិនទុកចិត្ត។ កូនៗកាន់តែមានភាពសម្ងាត់កំបាំង
ជាងមុន ហើយអាកប្បកិរិយាក៏ចេះតែប្រែប្រួល
(សេពគប់មិត្តភក្តិខុស)

ស្ថានភាពទី 4

កូនវ័យជំទង់ដែលធ្លាប់តែនិយាយច្រើនប៉ប៉ោច
ឥឡូវ ស្រាប់តែសម្លេងនៅតែក្នុងបន្ទប់។ កូនៗ
មិនចង់ទទួលទានអាហារពេលល្ងាចជាមួយ
ក្រុមគ្រួសារទេ។

ស្ថានភាពទី 5

កូនវីយជំទង់របស់អ្នកចំណាយពេលទំនេរ
ភាគច្រើន លេងវីដេអូហ្គេម ហើយពេលណា
ប្រាប់អោយឈប់ តែងតែអន់ចិត្ត។

ស្ថានភាពទី 6